

JAZZGESCHIEDENIS 585 = ZONDAG 26.04.92 = R 1 = ± 20.30-21.00
+++++

band

Pingel - 0:07

MdR, Jazzgeschiedenis 585, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 15, solisten en verschillende formaties deel 5, waarin de 2e aflevering met tenorsaxofonist Ben Webster. Vanavond twee lange vertolkingen, de tweede vanuit een studio, de eerste live van een Jazz at the Philharmonic concert - JATP, waarmee Norman Granz in 1944 was begonnen. "I got rhythm" duurt een kleine 14 minuten, er zit naar verhouding niet zoveel Webster in, maar het is aardig en nuttig om nog weer eens een befaamd en berucht verschijnsel van de jaren vijftig te laten horen. Topmusici speelden meestal naar hun kunnen, een enkele zeer op het publiek, zoals tenorsaxofonist Flip Phillips die zich liet betalen om veel te honken. De honk, zo niet uitgevonden door Lester Young dan in elk geval door hem geperfectioneerd en bekend gemaakt, is het ritmisch kwa intonatie manipuleren van één of soms twee noten. Prez deed dat fraai, Phillips ordinair en dat vindt een deel van het publiek prachtig. Na hem begint Ben Webster dus heel rustig, maar eindigt zo rauw en fel als hij eigenlijk bij Ellington met "Cottontail" had willen doen. F Trompettist Roy Eldridge neemt er ruim de tijd voor om met de Harmondemper in de beker bij de microfoon te komen. Na hem Dizzy Gillespie die uiteindelijk om-en-om met Eldridge speelt, die nu zonder demper te horen is. De ritmesectie: Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Louis Bellson-drums. Locatie en datum: mogelijk het Burnell Memorial Auditorium in Hartford, Connecticut, 17 september 1954.

F Volgt trombonist Bill Harris, befaamd geworden met de Woody Herman Band, die -uitzondering toen- een echt kopergeluid laat horen.

JATP: "I got rhythm".

plaat 1

JATP: I got rhythm (George Gershwin)
2/7 (infaden, in appl. uitf) - 13:47 - Hall of Fame Jazz Greats
JG 632

Jazz at the Philharmonic: "I got rhythm", mogelijk in het Burnell Memorial Auditorium in Hatford, Connecticut, 17 september 1954. In solovolgorde: Flip Phillips en Ben Webster-tenorsaxofoon, Bill Harris-trombone, Roy Eldridge-trompet, Dizzy Gillespie-trompet, dan de laatste twee samen in een chase. Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Louis Bellson-drums.

Tot slot nu Ben Webster opnieuw met een collega-tenorsaxofonist. Illinois Jacquet, 13 jaar jonger dan Ben Webster want geboren in 1922, en door Webster 'The Kid' genoemd. Voor Clef in NYC op 13 december 1954 maakte Jacquet een LP met Webster als gast. Het stuk dat ik laat horen, een blues met Webster als eerste solist, staat op het label als van Jacquet, maar gezien de titel is het van Webster. Met John Acea-piano, Al Lucas-bas, Osie Johnson-drums: "I wrote this for the Kid".

plaat 2 Illinois Jacquet & Ben Webster: I wrote this for the Kid(Jacquet)
171 - 11:52 - Verve 2304 555

"I wrote this for The Kid" - Ben Webster en Illinois Jacquet-tenorsaxofoon, John Acea-piano, Al Lucas-bas, Osie Johnson-drums. Voor Clef in NYC, 13 december 1954. Volgende keer Ben Webster met Harry 'Sweets' Edison, maar vooral Art Tatum. Dit was Jazzgeschiedenis 585, MdR.

NA 211 676
29:42

0 0 0 0 0

mont 30.03.92